

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Іваніщевої Тетяни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI, підпункту 3 пункту 3 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII, пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частин першої, другої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

м. К и ї в
6 листопада 2018 року
№ 353-2(I)/2018

Справа № 3-366/2018(5248/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Іваніщевої Тетяни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“

від 8 липня 2011 року № 3668–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 12–13, ст. 82) зі змінами, підпункту 3 пункту 3 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII зі змінами (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20–21, ст. 745), пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40), частин першої, другої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Іваніщева Т.І. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням щодо відповідності статті 22 Конституції України (конституційності) положень:

– підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI зі змінами (далі – Закон № 3668);

– підпункту 3 пункту 3 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII зі змінами (далі – Закон № 1166);

– пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76);

– частин першої, другої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697).

На думку автора клопотання, оспорювані положення законів „суттєво звужують зміст та обсяг конституційного права на достатній життєвий рівень“.

Обґрунтовуючи свою позицію, Іваніщева Т.І. зазначає, що 14 листопада 2017 року вона звернулася до Кропивницького об'єднаного управління Пенсійного фонду України Кіровоградської області (далі – Управління) із заявою про призначення їй пенсії за вислугу років відповідно до статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII (далі – Закон № 1789), в якій у редакції до внесення змін Законом № 3668 було передбачено: „Прокурори і слідчі зі стажем роботи не менше 20 років, у тому числі зі стажем роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 10 років, мають право на пенсійне забезпечення за вислугу років незалежно від віку. Пенсія призначається в розмірі 80 відсотків від суми їхньої місячної (чинної) заробітної плати, до котрої включаються всі види оплати праці, на які нараховуються страхові внески, одержуваної перед місяцем звернення за призначенням пенсії. За кожен повний рік роботи понад 10 років на цих посадах пенсія збільшується на 2 відсотки, але не більше 90 відсотків від суми місячного (чинного) заробітку“.

Управління відмовило у задоволенні заяви Іваніщевої Т.І., про що їй повідомлено у листі від 24 листопада 2017 року. Таку відмову Управління аргументувало тим, що стаж роботи автора клопотання становить 20 років 20 днів, а відповідно до статті 86 Закону № 1697 прокурори на період звернення з 1 жовтня 2017 року по 30 вересня 2018 року мають право на пенсійне забезпечення за вислугу років незалежно від віку за наявності на день звернення вислуги років не менше 23 роки 6 місяців, у тому числі стажу

роботи на посадах прокурорів не менше 13 років 6 місяців. Крім того, Управління мотивувало своє рішення посиланням на Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII зі змінами (далі – Закон № 213), за пунктом 5 розділу III „Прикінцеві положення“ якого з 1 червня 2015 року пенсії в порядку та на умовах, визначених Законом України „Про прокуратуру“, взагалі не призначаються.

Іваніщева Т.І. оскаржила рішення Управління до Кіровського районного суду міста Кіровограда, який рішенням від 27 лютого 2018 року у задоволенні її позову відмовив.

Постановою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 19 червня 2018 року вказане рішення Кіровського районного суду міста Кіровограда було залишено без змін. Ця постанова згідно з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України касаційному оскарженню не підлягає.

Не погодившись із рішенням Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду, Іваніщева Т.І. звернулася до Верховного Суду, який ухвалою від 19 липня 2018 року відмовив їй у відкритті касаційного провадження у зв'язку з тим, що рішення судів першої та апеляційної інстанцій прийняті у справі незначної складності, а тому не підлягають касаційному оскарженню.

Обґрунтовуючи свої твердження, Іваніщева Т.І. посилається на Конституцію України, Закон № 1789, Закон № 3668, Закон № 1166, Закон № 1697, Закон № 76, Закон № 213, Кодекс адміністративного судочинства України, рішення Конституційного Суду України, лист Управління від 24 листопада 2017 року № 8264/05-80, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, судові рішення у справах інших осіб, а також судові рішення у її справі.

2. Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, виходить з такого.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання є постанова Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 19 червня 2018 року. Згідно з частиною першою статті 325 Кодексу адміністративного судочинства України постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дати її прийняття.

Конституційна скарга Іванішевої Т.І., підписана нею 5 жовтня 2018 року, надійшла до Конституційного Суду України 8 жовтня 2018 року.

Таким чином, автор клопотання подав конституційну скаргу до Конституційного Суду України з порушенням строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Іваніщевої Тетяни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI зі змінами, підпункту 3 пункту 3 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII зі змінами, пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частин першої, другої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**